

BORSSZEM JANKÓ

AGNUS —

— sive vervex, qui tollit peccata ministrorum.

Előfizetheti a kiadó-hivatalban : Budapest, Ferencziek-tere 3. sz. Előfizetési díj : Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.

E szám ára a vendékválti melléklettel együtt 25 kr.

A digitális változat a MEK Egyesület (http://mek.oszk.hu/egyesulet) megbízásából, az ISZT támogatásával készült.

Érzékeny Germánia.

Ó győzelem kedveltje, te —
 Vér, vas hatalmas nemzete,
 A mely a »Wacht am Rhein«-t dalolva
 Rohansz előre a csatán,
 Mig hull a golyó mint a polyva, —
 Most, annyi hős erő után
 Ideges, érzékeny levél;
 Nem tölgy vagy im, csak tölgylevél.

Itt felnyög egy-egy bamba szász,
 S elfog reá mindjárt a láz.
 A »Wehruf« millió ekhója
 Kél mindenütt a Spree körül;
 Professorok vad légiója
 Sír, jajgat, pennát köszörül:
 »O jaj, be fáj a hűn agyar,
 Megész bennünket a magyar!«

»Revanche! Revanche!« — rikolt amott
 Egy frank gamin s egy frank cocotte.
 S Germánia miként a pulyka
 Dühöng, elveszti jobb esztét,
 Még bölcseit is lánggra gyujtja
 A léha, oktalan beszéd.
 Aggódnak a kormánykörök,
 A nép fizet, fegyver csörög...

Aztán egy muszka szid, szapul
 Mindent, mi sváb, ártatlanul;
 Bár bösz a hang: hajszál se görbül
 A Katkoroskodás miatt;
 De mint a nyul, ha puska dördül,
 Nagy Németország fölriad:
 »Bismarck segíts, keletre nézz,
 Nyakunkon már a muszka vész!«

S midőn el egy *bêtise*-t követ,
Hongkongban a spanyol követ,
 Hong, kong, bong már megint a vészek
 Harangja nagy Germánián,
 S már-már a háborúra késznek
 Szörnyü elégtétel hián.
 »Khinában, messze valahol
 Megölt bennünket egy — spanyol!«

És már ma a világ nevet
 A német fájdalemak felett.
 Manöba is! — szunyogcsipésre
 Nem jajdul el, ki Mars fia.
 Kihalt sok százezernyi hőse?
 S egy aggszűz most Germánia?
 Tűz van! — mi baj? — mi szörnyü lárma?
 — Valaki most gyujtott pipára.

SUTTYOMBERKI DÁRIUS

a helyhezet signaturájáról.

Haza minden előtt!

MEGKAPTAM az obsitot, vége a katonai cursusnak.
 Legnevezetesebb momentum, hogy ha még nem is sikerült a hazáért el esnem, le már estem érette.

A lóról.

De csak most kezdődik a nehéz cursus, annak a hadjáratnak a bevezetése, amit úgy hívnak, hogy választás.

Mi ahhoz képest az a másik cursus?

Ott csak a muszka ellen készülődtem, de itt a Tercsi ellen kell viaskodnom. Hogy állom meg itt a helyet?

Tercsi, Tercsi! Egy asszony! Fehér személy, vásson cseléd vagy asszonyi állat, ahogy őseink nevezték a régi jó időkben.

Az utolsó választások alkalmával könnyen sutytyantam keresztül, nem volt ellenjelöltem. Most már bezeg lesz! És miért? Mert a feleségem a Laciéknál azt találta a Tercsi sógornéjának mondani, hogy: »Ugyan kár volt ilyen világos ruhában megjelened. Nagyon fiatalos az te neked. Mindenki a korához képest öltözködjék!«

Paulina, Paulina!... hogy te ilyesmit a szájadon kiszalajthattál, mikor öt évvel vagy fiatalabb Tercsinél!

Tercsi mint egy párducz ugrott föl a kanapéról és oda vágta a feleségemnek: »Paula, ezt a mondásodat 30,000 ftd fogja ríni!«

És megindult a választási mozgalom Suttyomberkén és vidékén. Berti sógor roppant mód szabadkozott, de Tercsi ráparancsolt, hogy: muszáj! Fel fognak hát ellenem léptetni valakit — akárkit.

Én már abban hagy-nám, de Paulina nem enged. Megmutatja ő Tercsinek, hogy győzi még Dárius!

De meddig győzi? Dárius vagyok, boldogult druszám kincse nélkül.

A vége az lesz, hogy Tercsiék is, meg én is — dobpergésre ébredünk fel. A riadónál sokkal félelme-sebb dobolásra.

A pénz fucs, nem lesz mandátum és nem szólhatok többé:

— Pakolj Pista!

Egy képviselőjelölt albumába.

Latinul deklamálj a felsők körében: »Odi profanum vulgus et arceo. Lefelé magyarul: »Imádlak, óh népem!« — Manapság az ilyen Janus-arcz beh jó!

CSEHEK ÉS MAGYAROK.

A magyar lisztet be sem eresztik a határokon —

— de a cseh sört, vásznat mégis csak szívesen fogyasztjuk.

TOJÁSS DÁNIEL

kasznárnak gazdasági tudósítása
Nagyság Vöröshegyi Dávid urhoz buda-Pestenn.

P^a Gecsér a nagy héttenn.

Nagyságos Uram!
Kegyes jól Tévóm!

Nagyságodnak az Má-
czesz ropogtatáson is által
sugárzó uri módu keresz-
ténykedése és egyéb tény-
kedése engemet is azon
innepre emlékeztet, mejjen
himnyusi kotkodácsolással
raklya piros tolyássait a
tik, jelezném az énn sze-
rény vezeték nevemnek
fényes fordulóját a hus vé-
tot — igenis —

alázatos emlékezetemben hoztattván az Ovidius,
e halydani római Tolyássnak Poétai verseménye ami-
dön igenen énekelne: sic vos non ovum nidifikátis
áves! —

A szép természet az idénn edgy iker telet adott,
de ugy látszatik mint ha el vetélte volna a tavaszt,
ugy hogy a tavasziakat el nem vettethetem — szomor-
úan tapasztalván a Nemesi Birtok fűthetetlen voltát —

jól esett hohenhámi lelkemnek hallani, hogy Me-
zelyi munka héjánában a feő Városban küldött béres-
sejim jóó nap szám mellett mijen lineás szántást tudtak
eszközölni budapest márczijusi havának havában —
mert a stucczeres Ekékkal oda fel semmire sem
mehettek;

Rályuk is parantsolék, hogy a városban el ne té-
vejedgyenek holmi Muzsika szó hallatára ne hogy
valahol az kélk Matskába a Nagyságos Urffynkkal
találkozzanak.

A mint tudományos érzületteim sugják, abban a
felfogásban leledzek, hogy a föld rengés ki válló jóó sü-
kerrel leend a vetésekre, mert ezen megh rázkodtatása a
talalynak edgyen értékű egy nagyobb szerü kapállással,
összve kevervén és porhanyóvá tévén a földet — látszik
is az nizeaji Palotákon, mint ezt a kélpes ulyság La-
pokból észlelélem.

A hijányos Telettetés miján minden Ökör Tehénn
az agyamban van, már annyira megh zavarta őket a
hijány, hogy a Takarmányokbani tapasztalásaik cserben
hatyták őket, Fátzánynak tekéntvén a Szalmát is —
igen is — a partokoni füz fa törzsök kéréget is megh
majszolták.

a vemhes kanczák ellenek és hogy itt is duffla legyen
a haszon, a Csikóknak a tely készletnek csak felét enge-
dejezem a kiszopás erányában, mert neszét vevém, hogy
edgy Tatár tej szesz — bocsánat kumisz tej szövetekezet
van alakulóba, mejbe Ngdát ajánlhatnám fő kumisz
árusnak, mint a ki a dall mivészettel is összve köttetés-
ben lévén, a vékony tenoristák és szoprányos énekesnök
gegenésés hangi erelyének genge voltát talpra állít-

hatná — tapasztalván, hogy a fél Portzió anya telytől is
mekkorákat nyeritt a Csikó — igen is.

Általjánnyossá lévén immáron az nép fel kelés —
éles figyelmemet oda kell fordéttanom, hogy a Nemesi
Birtokon be ne következzen az általjánnyos nép lefekvés —
a gyomrosok abban erősködvén, hogy a jó álom hejette-
siti a rosz kosztot —

egyebekben a hátráltatós Üdötül egészlen meg
vagyok puffadva.

Azon hir neves ulyság Lap mellben a Komoj
Politika karöltvést járkáll a Nemzet gazdaszattal, mej-
ben ténykedvén én is, e Térenn Nagyságoddal alaza-
tossan leveledzeni szoktunk edjmással, ezredes Juhbéleu-
mot üll.

Nevezetes edj Mohumentum ezen tisztelt ulyság
Lapra nézvest, mell köz ténykedésemet orbi jurbi Nagy-
ságodéval edjütt, — Ágnyest és az Nagyságos Faméliát
is gengédeden érintve — esmértette, mell közés magányos
ténykedésekből az Nemzet és Hony sokféle direkt és
nemdirekt hasznokat huza az múlló idők folyamatytyá-
ban — igenis.

De hát már hosszú szógálattyaim engem is csü-
hössé kezdenek tenni. Régi mivkedésem ellen salyát szü-
kebb és tágabb körömbe is — mejben Eő Nagysága
kegyes Ur Nóm is foglalltatik, a mennyiben a be szármadz-
tatott tolyások kevéssége és kitsiny volta, úgy a ludmel-
lesztés genge Eredménye bünömül rovódik fel.

Salyna mi igaz! Már mahónap én is tsak fekke
morgok mint az kukaczos fülü vénn komonndor az jöve-
vényre! Annak is elmegyen az kedve még az farka cső-
válásátul is, — Jobb néven venné ha ötet csóválná az
farka, mint sem ú aztat.

Igy vagyunk kegyes Joltévó Nagyságos uram!

Esmérvén azomba Ngod bölts prakszissát, mej sze-
rént az fogatlan vénn Ökröt mindig ki költetik mustrálni
hizóra, — magam is gondoltam már erre enzésemben,
ha engem is ezenn kedvező sors érhetne.

De bármill Fátumbann légyen is részem Nagysá-
god kegyes akarattyábúl, és reám nézvest való sorsomat
érdekellő előrelátásábúl, úgy mégsem távoznám e fénylő
Állapotombúl, hogy szivem szerénnt ne könyörögjek
Nagod előtt: Méltzasson Ngod netalán következendő utó-
domnak salyát kezüleg hathatóssan szályában rágni az
én Hohenhámban elsalyátétott hasznos munkálkodásom
leg feőbb mótórát — az Trágyát — igen is, mégh penigh
mentül többet! — Ez a Makszima, ez a Nemesi Birtok
éltetője,

mejek után öröklök

Kegyes Jóltevőmnek

Nagyságos Uramnak

hóduló tisztelettel

tanulmányos hív szolgája

TOLYÁSS DÁNIEL m. p.

oklev. gazdász.

P. Skript. A husvét hetfei öntözésre nézvest az
Ágnyes nyájass várandóságban vagyom.

T. D.

M. NEMZ. HALÁSZAT.

H. O. Ime, t. közönség, az igazi magyar hal: van bajsa és úszik.

Sanyaró Vendel nyögései.

— A »Hattyú« fogadóban minap egy kollegám puffantotta magát fejbe. A hírlapok megjegyzik, hogy tettének oka ismeretlen. A tudatlanok!

— A dijnok se nem tisztviselő, se nem állás; csupán állapot, — az is szenvedő.

— Hiszen ha bizonyos volnék benne, hogy »kenyértörésre« vezetne: tüntetnék magam is.

— Uj találmány! Repülő gép! Ha engem a szobám kulcsa le nem húzna, a kifeszített paraplí rég

repülő gép volna a kezemben.

— Az isten minden teremtéséről gondoskodott; a macskának körmöt, az ökörnek szarvat, a nőnek szépséget adott, — csak a diurnistáról feledkezett meg. Miért nem teremtette legalább kérődzőnek?

— Nekünk diurnistáknak csináltathatna a kormány egyenruhát, hiszen nekünk csak fél annyi posztó kellene mint más embernek.

— Csak az vigasztal engem, hogy még nyomorultabb teremtések is vannak a világon, mint mi diurnisták. Például a balhák, melyek a mi vérünkön élődnek.

— Ha látok egyet magamon, azzal töltöm ki rajta boszumat, hogy nem ölöm meg. Hadd kinlódjék rajtam.

— Furcsa világot élünk! Ma többet ér 1 ötös, mint 49 hatos.

— Még a disznót is irigyelem; mert annak mindig a szájában van az, amit én csak sátoros ünnepen vehetek a szájamba — a disznónyelv!

A „Borsszem Jankó“ tárczája.

Tavaszi.

Elolvadt a hólepel,
Lengedez már langy lehel,
A természet ünnepe,
Megenyhül a bús kebel.

A virágok virulnak,
Fájó szívek vidulnak,
A mezők már zöldelnek,
Népfölkelők fölkelnek.

A madárcák dallanak,
Szerelmesek vallanak,
Ifju költők meláznak,
A szerkesztők trémáznak.

Munkács-Beszkid.

— Uti vázlat. —

Munkács.

Megnyilt a strategicus vasut! Kirobognak. Ugy vitt a gép, mintha egyenest a muszka ellen menne!

Szolyva.

Pompás szolyvai viz. Borral keverve fölséges. Kiürittük az első kozák egészségére, akit a beszkidí vonalon kiszállítandó első magyar baka le fog szűrni vagy löni. Addig is az isten tartsa friss egészségben!

Latorcza völgy.

Gyönyörű viaductok. Ugy vannak építve, hogy leszakadnak a vonat alatt, ha a muszka jön be rajta. Maga Garibaldi építette. Pulszky Garibaldi. A szabadság viaductjai.

Alagut.

Megannyi óriás hurka-hüvely, töltelek nélkül. Töltéket bele színültig, kozák vagdalékból!

Beszkid.

Lengyel-magyar határ. Ne váljék belőle sohase muszka-magyar gránicz!

High Life

Ce jeruli.

Krricsi dear,
Láss, élvezz, —
c'est poutant moi!

Csákugyan népföl-
előkelő vagyok. Á
káplárom örrömé-
ben kárromkodik —
ámi ázt jelenti, hogy
esküszik rrám. Á háj-
dáni olympusi krix-
gott v. Mars, fiátál
korrábán sem lehe-
tett schneidigább. Á
fair one, vous dis-je!
Mikorr á rrákosi
carrouselre kivonul-
tunk, csák áz ewig
Weibliche hiányzott.
Hát egyszerre fel-
porrzik áz út....
monoculi, da kommt

sie.... jó áz árrányos.... das ewig Männliche zieht
si herran... jól bélelt fourgonjával kiköt, és ce cher

Menelaus bőségszárrvából önti nekünk á pezsgőt. Szűr-
csölnjük... kipirrulunk... mirr werr'n rrod... sie wirrd
rröderrerr... Pomery sec... elázunk... libatio...
pomerrri libámell en corset... Krricsi, i sag Dirr, nincs
szebb mesterrség, mint megmenteni á hazát!..

Veni, vidi — viczzi! Csaú!
Yours

Monokbes.

Apró hírek

× Farkas Imre szolnokmegyei utibiztoson ugyan
csunyán elverték a port az esküdszék előtt! — De
micsoda utak is lehetnek Szolnok megyében, mikor maga
az utibiztos is rozsz uton jár!

* * *

◊ Meg van mentve a haza! Van új házszabály,
mely kizárja a nemzetiségi és felekezeti izgatókat a kép-
viselőházból. De hiszen van egy törvényünk is, amely
ugyanazokat bezárja! És így, miután nem tudnak meg-
egyezni, a házszabály oly szabály lesz, amely alul min-
denki kivételt képez.

* * *

⊖ Katkoff erélyesen tiltakozik a »vice-császár«
czim ellen. Nyilván fél egy vice-attentátumtól.

* * *

◊ Csudálkozik az egész világ, elolvasva Herman
Ottó új könyvét a magyar halászatról, hogy az, aki a
tudomány tiszta forrásán ily szépen boldogul, mit halász-
gat az a politika zavaros vizében?

* * *

* Vilmos császár ablakait két tüllel vonták be,
hogy gyenge szeméit megóvják a fénytől. Ez a legujabb
»Berliner Blau«, amiben még az öreg is gyönyörködik.

* * *

± Tatarczynak a kése beletörött a Carl színházi
vállalatba: de a mehádiai villája még kiránthatja.

* * *

◊ Prf. Scheuthauer a kákán ugyan csomót nem
talált, de igenis fölösleges »commákat«, s ez okozta
vesztét.

* * *

+ Tanulók, katonatisztek próbálgatnak merényletet a czár
ellen; de úgy látszik addig nyugodt lehet ő felsége, míg a photo-
graphok össze nem esküsznek ellene, mert azok közül egy csak
eltalálná.

* * *

◻ A polai amphitheatrum összedülése csak áprilisi
tréfa volt. Nagyon természetes; hiszen csak a modern
színházak szoktak kracholni.

* * *

= Az öreg Nendtvich ismét előhozakodott azzal a 12 gye-
rekkel, kiket a pálinka tett tönkre. Hát ha már ugyis romlásukat
okozta a »szesz«, minek tartogatja még ő is spiritusban?

* * *

× „Ma nem vagyok stósznál!“ mondá a föld s egy
darabig nem mozgott.

* * *

◊ Furcsa! Az ítélőtábla a Sebestény-téren van s
még is ott az ügydarabok elintézése éppen nem sebes tény.

CYCLOPEDIA.

Hajhász = fodrás. — Borda = korcsma. — Romlás
= nézz meg egy ócska várat. — Kártya == veszedelem.

IDÉKI TROMBITA

— Az rönd kezellője az rönd ellen. —

(Megtörtént az multkor estenden, Budapestén.)

Budapesttől nem távol, nem is Hidegkúton,
Csak a fával kövezett szép Andrásy-úton
Történt ez a kis eset, melyet im elmondok,
Bárha nyomják vállamat népfölkelő gondok.

* * *

Két y-telen Andrásy kocsikázik szépen
Nagy druszájok utczáján, mint emlitem épen.
Lójáratni indultak. Hadd tudja a pára:
Röndnek muszáj lönnyi, ha kilép az utczára!
Hetykén szedi lábait büszke paripája,
Akár csak a Buccaneer volna a papája!
Vigan gördül a szekér, s a rend két hü öre
Büszkén tekint a bakról a jövő-menőre.
És mivelhogy tiltva van: nem politizálnak;
Inkább vászon pipából trafikot pipálnak.
Egyszer, adta párája! — mi nem jut eszébe?
Talán nem tetszett neki a vak kódis képe? —
Félre kapja a fejét — s az imént még jámbor:
Fülét hegyzi, felhorkan — és kirug a hámból.
S ueczu vesd el magad: huj! Neki az utczának! —
Még a béna is szalad, s némák kiabálnak.

Rémül a nép, segíteni senki se mer jönni —
Oda van az m. k. rönd, melynek muszáj lönnyi!
S egyre vágat a táltos. A komflis gebéje
Álmélkodva félreáll s visszanzéz feléje.
Omlibuszos átkaját: »Hej, huj András pajtás,
Hát ez a rönd? Hisz tilos az sebes gyors hajtás!«
De nem hallja jó András, szél züg füle mellett —
Jaj, hogy szégyent ekkorát megérnie kellett!

A vak kódis félre áll, hogy a bajt meglátja.
»Kednek is kijutott hát egyszer, András bátya!«
S egyre vágat az a lú, nincs ki utját állja,
Bátor a gyeplőt András folyton ránczizálja.
S egyre száguld gyorsabban a felbőszült pára,
András rettegésének nincsen már határa!

* * *

Mily tolongás, csödulet ott az uteza végén?
Talán a gaz poszkizlist csipte András gégen?
Börönd, láda roncsai porban henteregnek,
Tört talicska romjai szerteszt hevernek.
Nem poszkizlis Mamácsot fogott András bá' el —
Öt magát, az erellest, őt magát fogták el!
Oda a nagy, harsány hang, parancs szó elnémul —
Oda a szép tapéntat. . . tekintéll megbénnul.
A közönség törvényt lát, az csinál most rendet:
»Ezért a kihágásért pörbe teszszük kendet!
»A ki nem ért a lóhoz, ne fogjon az gyeplüt,
» — Saját szava kendnek ez — legfőlebb ha seprüt!
»A sebes gyors hajtásért, kárért nem faggatjuk:
»Ezt a minden rendeknek nagy urára hagyjuk.
»Ámde egyért megrójuk — mert apprehendálunk,
»Ha valaki különb úr akar lenni nálunk.
»Minden koci oldalán táblának kő lönnyi!
»Gazda nevét, lakását arra ki kő tönnyi!
»Ez rendőri regula! Ez a czibil rendnek
»Magja: hogyha rendet szabasz, te magad ne szegd meg!
»A tartozó rendet kend amért hágta által,
»Czibil mód büntetjük meg: rengő hahotával.«

* * *

S az ítéletnek nyomán kél a végrehajtás;
Zugó nevetés között kotródik el András.
Nagy búsan baktat a ló, szekér lassan halad, —
Oda eréll, tekintéll! — észbül sem sok marad.
S gyalog András, hogy ott állt, mi telhetett tőle? —
Nagyot ütött kardjával a csikó fejére.

Dr. Hombár Mihály védbeszédei.

(Töredék a szegedi ügyvédi kamaránál benyújtott följelentésből.)

Mély felháborodással olvastam a lapokban, két szegedi kollega részéről, egymással való veszekedésök közben *ellenem, becsülcem és jó hírem ellen* elkövetett botrányos merényletet.

Mi jupon nevezi Dr. Nyulassy kollega Szöcs kollégánkat Hombár Mihálynak? S mi alapon merészkedik az igen megtisztelt egyén magát ezen elnevezés által becsületében sértve érczni?!

Hát annyira súlydnt-e már a magyar ügyvédi kar, hogy, ha egyik ügyvéd a másikat egy harmadik nevén szolítja, akkor a másik az egyik ellen a harmadik révén becsülcse sértési pert indít? Valjon ily eljárás nem azt jelenti-e, hogy minden ügyvéd neve, egy másikra alkalmazva, ez ellen becsülcse sértést képez, s csupán csak annak jogos viselője nem panaszkodhatik a miatt, a sértő és sértett személy ugyanazonosságánál fogva?...

Igaz, hogy a Tek. szegedi Tvszék és a Tek. kir. Tábla nekem fényes elégtételt szolgáltatnak, midőn Nyulassy kollégát a nevommal üzött visszaélés miatt 100 frt, Szöcs kollégát pedig azért, mivel a helyett, hogy a nevemmel való érdemén felüli kiténtetést illő szerénységgel repudeálta volna, becsülcse sértési perrel lépett fel, — 50 frt pénzbírságra ítélte. Mindazonáltal a szenvedett méltatlanság feletti fájdalom addig enyhülni nem fog, míg a tek. ügyvédi kamara fegyelmi választmánya az irántam való köteles tiszteletről megfélelkezett eme két tagjának viselkedése fölött roszalását ki nem fejezi s nekem erkölcsi elégtételt nem szolgáltat.

Csodálatos, hogy kót, kizárólag civilis ügyekkel foglalkozó ügyvéd ne tudja megbecsülni egy criminalistában a civilis javak legfőbbikét, — a becsületet!

Ha ez még sokáig így tart, akkor ne panaszkodjanak civilügyi kollégáink, ha mi criminalisták kénytelenek leszünk jellemzésük végett az ismeretes katonatiszti műszóhoz nyulni és őket egyszerűen »civilbagagenak« nevezni.

Száz meg száz lejárt váltóimat »névbecsülcse sértésből« (értik ezt kollégáim Szögedében?) fizették ki helyettem tisztelőim, s kérdem: van-e egy »névbecsülcse sértésből« kifizetett váltónál a név becsülcse sértésének fényesebb és díszesebb okirata? Én pedig szerencsés vagyok ily okiratok százaival rendelkezni! — És mégis Szöcs Andris kollégának áll fölebb?...

Ha Nyulassy kollega minden áron boszuját akarta tölteni Szöcs kollega uron, valjon nem tehette volna ezt más oldalról vett hasonlattal? Nem állott-e e czélra rendelkezésére a természet mindhárom országa? Avagy Nyulassy kollega urnak nincs tudomása arról, hogy a Nmélt legf. Itélőszék 13449/871 sz. a. kelt teljes ülési határozattal kimondta, hogy az állatországból kölcsönzött nevek nem képeznek becsülcse sértést!? Avagy nem ismeri Nyulassy kollega ur a növényország husevő fajtáit, melyek a husos rovarokat fogják cliensekül és megeszik? Hát az ásványországból vett argumentumok, azok is ismeretlenek tán a szegedi kollega urak előtt? — Avagy épenséggel arra szorult, hogy az én homlokomról tépje le a babért és azt Szöcs kollega ur szeme közé vágja?!

*

— Tek. fenyítő Biróság! Az én védenceim okvetetlen fölmentendők az egészség elleni kihágás vádja alól. Ők nem kuruzslók, mert ők orvosi műtéteket nem végeztek. Az igen tisztelt szakértő úr szerint az orvosi műtét olyan cselekvény az emberi testen, a mely orvosi esmértek alapján történt tervezés folytán vitetik véghez. Ilyenre, az én clienseim objective és subjective képtelenek. Ugyanis 1-ő rendű védenczem *Sunkó András* 30 éves koráig közsörüsi minőségben működött; 2-od rendű védenczem *Nagy Pál János* élete javát, férfi korának legszébb éveit is ide értve, mint pinczér morzsolta le a Nagymező-utczában és a Kék Macskában; 3-ad r. vádlott, *Feigelstock Izidor* pedig még a tavalyi év folyamában is rituális metszői minőségben tett eleget honpolgári kötelelsségeinek Szent Abádon. Már most azt kérdem Tek. feny. Biróság: ezek a férfiak, a kik a Physiologiát, Anatómiát, Pathologiát orfeumbeli primadomnáknak képezlik, képesek-e orvosi tudomány javallata szerinti műterv szövésére? Nem képesek! Tehát orvosi műtétekre nem is vetemedhetvén, a kuruzsolási vádak alól felmentendők, ártatlanságuk helyre állítandó és nekik elkobzott harapófogóik visszadandók.

— Tek. büntető Törvényszék! Tessék ártatlanul vádolt védenczemet *Mandelbüh Emilt* a váltóhamisítás vádja alól tökéletesen fölmenteni, mert ugyanis örültnek kellett volna lennie, ha 200 frtos váltó hamisítása miatt kiteszi magát több évi fegyházbüntetésnek, holott védenczem nem örült. Ha azonban még is örültnek tetszenék őt felesmérni, úgy beszámíthatatlanság következtében még inkább fölmentendőnek mutatkozik.

Rejtvény.

Éltetik a szabadságot — és bele bújnak a libériába.

Kik ezek?

Az ifjuság költője.

— Ismertetés. —

Reviczky Julius, — négy láb a hossza,
Sosem fog ő lacsapni az oroszra.
Untanglich e szegény,
Derék kis tót legény.

Legföljebb Tyrtausnak született,
Ki hátul zeng csak lelkes éneket.
Fizet e kicsi tót
Hadmentesség-adót.

De őt azért megvetni se tessek,
E kicsi testben ég egy nagy tehetség
S egykor majd ott ragyog,
A hol egyéb nagyok.

Rosz frázist zeng ma hosszú lébe
Lármás **Bukovayk** fülébe,
De mit tegnap dalolt,
Az lelke java volt.

Kopott e kis költőnek a kabátja,
Bukovay holnap már meg se látja:
S ő többre menne itt
Ha vennék könyveit.

Ó nyájas olvasók: vegyék meg
Hiszen szegényke mítse vétett,
Csak azt, hogy **Abszinak**
Költője volt minap.

Adókiivetés.

— Mulatságos apró jelenetek. —

Adófelügyelőségi tiszt. — Zuckerman dl Tóbiás, szatócs. Ön eddig fizetett 60 frt kereseti adót, fog fizetni ezentul 270 frtot.

Zuckerman dl (hanyatt esik.) — De kérem — instálom — könyörgök — esedezem — hiszen azóta becsuktam a boltomat. Mire alapítják az emelést?

Adófelügyelőségi tiszt. — Ön pompás színben van. Ön mindennap jóllakik — vagy legalább eszik. És szivarozni is látták önt, és (nézi a Zuckerman dl czizmáját) az ön lábbelije is ép állapotban van.

A. t. — Loncsó Lőrincz, magán tisztviselő. Ön fizetett eddig 40 frtot. Sziveskedjék mostantól fogva 140 frttal járulni az államháztartás terheihez.

Loncsó Lőrincz. — Irgalom! Nézzék meg csak ezt a nyeszlett, sovány alakomat, sápadt képemet.

A. t. — Épen azért! Ez a nyeszlettség azt mutatja, hogy rosszul táplálkozik, a hiányos táplálkozás fősvénységre vall, a fukarnak pedig szokott pénze lenni. Ergo fizethet.

Süss Ignác. — Reklamálok! Kérem, mért vetettek ki rám 15 frt helyett 51 frtot?

A. t. — A változatosság kedviért. Elég soká volt az 1 az 5 előtt. Legyen egyszer az 5 az 1 előtt. Ez csak méltányos?

*

— Engem megegzekváltak 185 forint 63 krajczárnyi házjövedelem-adó és 65 forint tőke-kamat-adó miatt.

— Szja, adót mindenkinek kell fizetni.

— Igen, de nekem házam nincs, soha sem is volt, a 65 forintot meg kifizettem.

— Azt mindenki mondhatja.

— No, de itt van a 65 forintos nyugtám! *Fazekas* *Andrásnak* hinak; házbér-adó rám semmi könyvbe se lehet beírva.

Adótiszt (egyik kezében a nyugtát tartja, a másikban nagy könyvnek lapesomóját, és vállat von.) Tessék reklamálni, de az sem fog használni!

KATHEDRAI BÖLCSESÉGEK.

— A rómaiak azért tisztelték a ludat és tartották a Capitoliumban, hogy gágogásukkal megmentseék Rómát.

— Ugyan domine, még most sem tudja, hiszen ezt a dolgot már az Árpádok idejében elmondottam.

Eligazodás.

- Hah! Itt von! Végre!
 — Mi von itt?
 — Nű? ... o népfölkel iroda!

Tönödések

Seiffensteiner Solomontól.

— Sopa kotonáskodás. O civiliztók is kotonák! Hod jüjjön így létre o polgári házóság?

— O Kossóth Lajos oreság monja o nedvenóczosokhoz: ledjenek nedvenkilencz, mert küztük ógy is csok egy esztendü o különbség. Igoz. Honem Kossóth és az ü pártja küzt isten ocseg két száz esztendü o különbség.

— Nem todom, mi kelemetlenep Moszkaországba: nihiliszt-nak leni, vadj czárnak leni?

— Fagja-e hosználni oz o levél omit o herr fün Kossóth irt oz ontiszemitokrul? Félek, hojd o herr fün Kossóth olyan vén fa, aminek van csak levele, de nincs jömlöcse.

Reb Menachem Cziczeszbeiszer

szörnyü átkozódásalból.

— O dakter Péczely ledjen o te feleségedtul az arvos!

— Ledjen te neked o dulgaid elvégzésénél a legnadjabb sendre szökség és ledjen te tüled o szomszédtság ed Fröbel jermek-kert!

— Oz Ojropa hotelba ledjen o te lokásod, mojd ho oz Ondrás oreság lesz ott a hotelier.

— O Bologh odóinspector oreság szabjon ki o te odódat; a Forkos utikomiszárius oreság sináljon meg oz ótodat; a Berele Hay eszkomp-

tirozzon o te váltótudat, és o nihilisztok liferáljanak neked künveket.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

Monogam. Bizonyos ön felőle, hogy új és elmés dolog a »Károlyka szárnya«? — N. E. Beigtatjuk. — Srglys. Eltünődöttünk rajta, hova bujhatott a tréfa abban a vizsgai meghívásban, ha csak épen azt nem tartja ön mulatságosnak, hogy a tanító tanít s a gyermek tanul? — Snp.s. Nem elég világos. Kár ugy pazarolni azt a sok jó rimet.

W. Á. A portentumok csarnokába kerül. Hova előbb viszozni fogjuk a kedves megemlékezést. — S. S. Kiválóképen jóiüz hamisság. Örömmel látjuk ismét a régi buzgalomban. — Barbarossa. Azóta »üzenetünk« meguent. A legkevesebb, amivel nagy elismerésünket kifejezhetjük. Dr. P. A. minden esetre jó poéta s kellemesen zengő, gondos művi költeményei számot tesznek. De azért összegyűjtött versei sem szereztek neki olyan hirnevét, mint a »hepp-hepp« nóta, melyet néhány év előtt huzatott Páztóhán. Kár, hogy a tréfás rajzokat nem vettük egy nappal előbb. — P. J. Erdőben megjárja az ön élceze, az ottani közönség nem követel. De lakott vidéken már difficilisebb. — »Andr. ut 8.« Az a hirdetés-fordító hibája. De még sem hiba, ha szigoruan vesszük. Beszélünk ökölnyi emberről, ha aprót értünk alatta; maroknyi ember meg kevés embert jelent. Ugy látszik az a régi első »Faust«-fordító hibázta el a dolgot. De már most neki van igazsága: nem 16 ökölnyi a ló, hanem 16 maroknyi, mert verba valent usu. — Csln. Ön praktikusnak nevezi az olyan szerkesztőt, akinek van módjában jó dolgozatot közölni, s csak azért nem közli, mert a beküldője »új ember«? Akkor bizony kevés jártassága van a szerkesztés titkaiban. Az ember a legmérgeesebb ellenségétől is ad ki jót, s a legjobb hívének kézirtátát is eldobja, ha nem válik be. Ugy ám. Hamarosan csak az olyan közlemények jelennek meg, amelyek a lét törénével vannak kapcsolatban. — Eger. Nem ártott volna egy kis commentar ahhoz a kegykereső nyomtatványhoz. — M. R. Egy a »P. K.«-ből kinyirt csudabogarás vers beküldéséért honorariumot kér? Szerénysége megható. — F. S. A számitási hiba egészen az ön igen tisztelt részén van. — Alt. e. Sikerültek. Ennek a szónak szedését különben az ön neve mellett mindig otthagyjuk. — R. T. Tarjagoss Illés ur a jövő számban foglalkozik az új adóemeléssel s a munkács-beszakdi revanche vasúttal. Boldog ünnepeket! — W. M. Az egyiket megtartjuk s meg is rajzoltatjuk. A többiért köszönet és hála. — F. M. Nem érte meg a 10 krt, amellyel minket megszarozolt. Vagy ezen a módon véli ön a deficit megszüntetését elérni? Ó hazaü!

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.

Mellstorulás, hörghurut, Asthma, hurut, ideges köhögés,

tüdő légdag, tüdőhurut és a légzési szervek minden bántalmi meggyógytatnak a

LEVASSEUR-féle ASTHMA-CIGARETTÁK

használatát által, melyek orvosi szaktekintélyek által ajánl-
vák, még a leghevesebb asthma-rohamoknak is pillanatnyi
gyorsan való megszüntetésére. A cigaretta rendszeres
használatát szelidíti a rohamokat és egészen megszünteti a
bajt. — **Egy doboz ára 1 frt 50 kr.** 52

Kapható Bpest, királyutca 12. Török J. gyógyszerüzében.

RADAIN FÜRDŐ savanyúvíz-forrás

legtartalmasabb szikeny-savanyú-
viz. Garod kísérletai bebizonyították,
hogy a szénasavas lavany a leg-
jobb és leghibosabb gyógy-
szer közzvényben
szervenők szá-
mára.

Gazdag
szénasav-szikeny-
és lavany-tartalma
által a Radaini savanyú-
víz különleges gyógyoszként
hat: közzvény, epe-, hólyag-
kővek, arany-érnel, görvélény, golyvánál,
sárgaságnál, gyomorhajoknál és egyáltalában
hurut- és idekabajokban. Ötösö fürdők, lakások, vendéglő.

Források Budapest: Edesky L. és Mattoni & Wille uraknál.
Kapható minden nevezetesebb gyógyszerüzében és fűszerkereskedésben.

**MIDY-féle
SANTAL-CAPSULÁK,**

S

A mindennemű **titkos betegség** hólyag-
hurut, kankó ellen mint gyógyszer ezeltől oly
általános közkedveltségben részesült Copai-
balzsam ma már alig jó használatba, részint
kellemetlen szaga és íze, részint a felbőfögés,
hányinger s más egyéb gyomorhajok miatt,
melyeket használata okoz.

Midy ur által feltalált tiszta leparólt
Santal-szesz nem bír ezen kellemetlen
tulajdonok egyikével sem, s 48 óra alatt még
a legidegültébb s legfájdalmasabb kifolyásoknak
is anélkül, hogy a gyomornak terhére lenne s minden **be-
feccskendés segélye nélkül** csaknem teljes megszüntét
idezi elő.

Egy üveg ára, használati utasítással s 50 tokoeska-
val 2 frt 10 kr., 2 frt 30 kr-nak előleges beküldése mel-
lett vidékre **bérmertve** küldetik.

Raktárhelyiség Páris: 8. rue Vivienne.
Budapesten, Török József gyógyszerésznél, király-
utca 12. sz. 24

NÁTHIA

gyógyítható az
Anticoryza
Bruneau

által, mely 3-szorra bevéve
a leghevesebb náthát is meg-
gyógyítja. 29

Egy üveg ára 1 frt.
Budapest TÖRÖK JÓZSEF
gyógyszert. király-u. 12.

Brünni kelméket
elegáns

nyári öltözetre

8.10 méteres szelvényekben,
minden szelvény 4 becsi rőt
ft 4.80 igen finom
ft 7.— legfinomabb
ft 10.50 legeslegim.

valódi gyapjuból,
valamint kamngarn és felsőkabát
kelméket, ugyazintán utazó-plá-
deket, dbját és 6 frtért, szállít az
összeg **utánvétele** mellett
a szállard és Jóhírűnek ismer
pusztóyári raktár

SIEGEL-IMHOF

Brünn, Ferdinandsg. No. 14

Magyarzat. Minden szelvény
3.10 mtr hosszú és 136 cm. széles
s így teljesen elegendő egy töké-
letes férföltözetre. A főntebb
czég ismeretes szilársága és je-
lentékeny munkaképessége kezes
kedik arról, hogy csak a legjobb
árú, pontosan, a választott mintá
szerint szállítatják. — Miután most
igen sok szedelgő czég „brünn
árú” köpenye alatt garázdálko-
dik, ezek ellenében a főntebb
czég mintákat küld ingyen és
bérmertve. 45

!! Legujabb találmány !!

**VÁRADY BÉLA szabadalma,
Budapesten, Kis hid-utca 9. sz. alatt**

Az összes államokban
szabadalmazott mellgomblyuk nélküli

FÉRFI-INGEK.

A gombok kellemetlen nyomása a mellre, az
ingek szétnyílása által okozott gyakori meghülések
teljesen el vannak kerülve

Az ingek tartóssága tiszszeresen emelve.

!! Kitűnő, kényelmes és tartós !!

!! Legczélszerűbb bálí-ing !!

Készíthető minden a l a k u gallérral s anélkül.
Pár hét alatt több mint 8000 darab lett fizetemben
rendelve és eladva.

A gyártás kizárólagos joga törvényesen nekem van bizo-
sítva mint szabadalomtulajdonosnak és főtálalónak.
Minden utánzás törvényesen tilos.

Kívánatra az ing teljes leírását
s rajzát bérmertve postafordul-
tával küldöm. Vidéki meg-
rendeléseknél csupán a nyakbő-
ség centiméter szerinti közlése
kérelik.

Arak: 2 frt 50 krajczártól teljebb.

Tisztelettel
Várady Béla,
főruhával kereskedő
Budapesten, Kis hid-utca 9. sz.

**Kereskedő urak, kik ezen ingeket készíteni vagy eladni óhajtják, szíves-
kedjenek hozzám fordulni.** 65

A köszvény és csusz elle-
ajánlott számos hasznos
között még is csak a va-
lódi Horgony-Pain-Ex-
peller a leghatásosabb és
legjobb. Ez nem titkos
szer, hanem egy teljesen
meghízható, orvosilag be-
próbált készítmény, mely minden
betegnek teljes megnyugvásra
ajánható. Hogy a Pain-Expeller
teljes bizalmat érdemel, legjobb
ban kitűnik abból, hogy sok be-
teg, a ki nagy garra feidicsés
más gyógyszereket próbált meg,
megint csak a

tég, jónak bizonyult Pain-Expellerbe-
tört vissza. Epen az összehason-
lítás által győződtek meg arról,
hogy úgy a csuzos fájdalomok
tagzakalások stb., mint a fő-
fog- és bálí-fájás, oldalnyílások
stb. a Pain-Expellerrel eszközöl-
bedürzölések által leggyorsabban
szüntethetők meg. A 40 kros
70 kros és 1.20 oclósár a sze-
gönyebbeknek is hozzáférhető
teszi, míg másrészt a számos síka
a felől kezeskedik, hogy a pénz
nincs kidobva. A káros után-
zatoktól azonban óvakodni kell
csak a „horgony”-jelű ellátott
Pain-Expeller fogadjuk el mint
valódit. Központi-
raktár: Gyógyszertár
az arany oroszlán-
hoz Prágában, Nik-
lasplatz 7. Kapható
a legtöbb gyógyszer-
üzében.)

Munkácsy Mihály

kedvelt bajuszpedróje

doboza 25 kr és 40 kr, kapható az egyedüli készítőnél Müller I. L. illatszer és pipereszappan gyárodnál Bndapes- ten. Raktár: koronaherceg-utca 2-dik szám. Gyár: Rot- tenbiller-utca 36. sz. — Továbbá minden előkelő gyógytár- ban, kereskedésben és fodrásznál. 58

Orvosi tekintélyek által

vese, húgydara, közhvény és hólyag bán- talmak ellen, továbbá a légző és emésztési szervek hurutos bántalmainál rendelve.

Salvator

— égvényes vasmentes savanyúvíz —
szénsavdús, lithium tartalmú forrás
Borral használva igen kellemes üdítő italt szolgáltat.
Kapható savanyvíz-kereskedésekben a legtöbb gyógyszerárban.
A Salvator-forrás igazgatósága Eperjesen.
Budapesten főraktár ÉDESKUTY L. úrnál.

Szt. Jakab-csőpek.

Védjegy.

Minden ol- gyomor-és ideg- bajnak, melyek minden eddigi gyógyszerrel ellenállottak, különösen idült gyomorhurut, gyomorgöngg- ség, kólika, gőrcsök, rossz emésztés, szív- szorongás, fej- fájdás, stb. töké- letes és biztos

gyógyítására. A Szt. Jakab- csőpek, az Actra nevű görög zardabelli mezit- lábás barátok vényo- szerint a keleti országok 22 legjobb gyógyművésze- től összealkotva, melyeknek mindegyike külön-külön még ma is első rangot foglal el, ez összetételén folytán a csőp- epek használata mellett kivár- tóediményt biztosít.
Kapható 60 kros és 1 20 kros üvegekben. Főraktár: M. SCHULZ, Hannover, Schillerstrasse.

Raktárak Budapesten: Török Jó- zsef; Moldoványi; Szöllősy Ist- van; Egressi R. özevnye; Pillich F. gyógyszereszeknél.

MARTINY H.

BUDAPEST

váczi-ntoza

19-ik

szám.

Sajátkészítmény 17

Arjegyzék franco ingyen.

Az ATHENAEUM könyvkiadó hivatalában Budapestben (Feren- cziek-tere 3. sz.) s általa minden könyvkereskedésben kapható:

A DAMOKOSOK.

Regényes történet két kötetben.

Írta:

JÓKAI MÓR.

Négy to irajzzal Jókal Rózától

8-ad rdt 850 lap. Ára a két kötet- nek 2 frt.

Csak 3 frt

a legcélzesebb

ÜNNEPI

ajándék.

(Emlék az elhunytakról.)

Arcképek életmagságban.

Bármely befordított fénykép után. Előleg 1 frt. Szállítási idő 10 nap. A hi hasonlatért kezeség vállal- ták. A fénykép srttelten marad.

Bodascher Siegfried

Jutalomdíjazott műterme 28

Bécs, H. Grosse Pfarrgasse 6.

RIGOLLOT MUSTÁR PAPIR

MOUARDE EN FEUILLES POUR SINAPISMES

A valódi készítményen ezen aldirás VERES NYOMÁSBAN látható. 26. AVENUE VICTORIA PARIS

Óvakodjatok őrizkedjetez Tartózkodjatok a hamisítvá- nyoktól Nélkü- lözhetlen csalá- dokban és utazósknál.

Budapest, TÖRÖK JÓZSEF gyógyszerárában K rá v- Utca 12. sz.

500 aranyat

adok annak, ki

Kothe-fogviz

egy üvegének, ára 35 kr. elhasz- nálása után fogfájásról panaszko- dik, vagy szája bűzös marad.

Kothe György János volt udvari szállító Béden, Bécs mel- lett. Magyarországi főraktár Bu- dapestben, Török József gyógyszerárában király-utca 12. szám.

Czigarettázóknak.

A „Braunstein Frères“ gyára (Paris 65 Boulevard Exel- mann) által készített cigaretta-papír az ide mellényomtatott gyári jeggyel

Les dernieres Cartouches

ban a papír minőségétől függ, annál fogva a „Les dernieres Cartouches“ papír mindig kedveltebbé válik és minden ilyenmő cikket árusítóknál kapható.

Válódi csak azon papír, melynek etiquette az ide mellényoma- tott rajzhoz hasonló és „BRAUNSTEIN FRÉRES“ czéget visehi.

Hogy az osztrák magyarországi vevőit e gyár pontosan kiszolgálhassa 58

„Braunstein Frères“ keresked. törvényszéki- leg bejegyzett cég alatt BÉCSBEN, (II., Negerlegasse 8 sz. a.) gyári raktárt nyitott.

az osztrák-magyar bi- radalom legelső tudó- mányos tekintélyei ál- tal is összezas nitó vegyelemzés alapján, mint tökéletesen men- tes minden az egész- ségnek á r t a l m a s anyagtól és a létezők között a legkönnyebb és legkitűnőbb czig- aretta-papirnak ismer- tetett el.

Miután nálunk is azon meggyőző és terjed, hogy a czig- aretta jóssága első sor- ban a papír minőségétől függ, annál fogva a „Les dernieres Cartouches“ papír mindig kedveltebbé válik és minden ilyenmő cikket árusítóknál kapható.

Meggyógyítása a tüdőbajnak

tüdőgümőkór (sorvadás, aszkór), fulladozás (ziha), idült légesőhurut stb.-nek a gáz

EXHALATIO

által (végbél állóvetlet utján).

Az oroszok legihetlenebb, látszólag elérhe etlen eszménye, ezen gyömmóddal, teljes tökéletesen el van érve. A meglepő calha- tatlan gyogyeredményről legvilágosabban a következő, bárcsak röviden, de lehetőleg szőserint idézett bizonyítványok szőllanak, világírói pro- fesszoroktól melyek a bel és külföldi orvosi szaklapok által tökéletesen igazoltattak is.

Dr. Bergson tanár. Három napl gáz exhalátió után, végbél állóvetlet által, a köhögés és kiköpés rendkívüli csökkenése, s végül azok tökéletes megszűnése, — a láz, izadás s a hőség végkép elmúlik. A test sulya hetenkint 1/2 — 1 kilóval szaporodik. — Hasonló gyors gyó- gyulás a már előre haladt sőt még az évek óta tartó tüdőgümőkórnál is. — A beteg felgyógyul s a legerőseztőbb életmódot képes lesz ismét folytatni.

Dr. Cornil tanár: „A zihánál a gáz exhalátio után 1/2 órával a légihény tetemes csökkenése áll b. Folytatott gyömmód mellett a roha- mok nem fordulnak többé is. — Tüdővész és fulladozásnál a gáz exha- latio kipróbált kitűnő gyömmódnak bizonyult.

Dr. Dujardin Beaumetz tanár. Még a hangvesztett, gümőkór által roncsolt hangszálaknál i a gáz exhalátioan megkezdése után 2— 3 héttel a daganatok gyogyítása s gyors behűgedése állót be, daczára annak hogy fele a tüdőnek már szét volt roncsolva.

Dr. M'Langhlin, a kórház vezetői Philadelphiában 80 beteget gyogykezelt a tüdőgümőkór legfőbb fokán a gáz exhalátióval, valameny- nyi alapon ki lett gyogyitva.

Naponta szaporodó orvosi gyogyjelentések a legörvendesebb híreket közlik az elért kedvező gyogyeredményekről, s az említettek kivű még számtalan biz nyitvány áll rendelkezésre hasonlóan a legih- reebb professzoroktól. A bécsi csász. kir. kózkórházban is már alkai- mazást nyert a gáz exhalatio készülek. — Felgyogyultak bizonyítványai betekintés végett készen tartának.

A csász. kir. kizárólagosan szabadalmazott gáz exhalátio készü- lék (végbélállóvetlet) teljesen, a gáz fejlesztési készlettel, használati utasítással együtt, orvosok és magán használatra betegek számára

Dr. Altman Károly által, Bécs, VII. Mariahilferstrasse 80. szám.

8 frtnak lefizetése vagy posta utánvétel mellett megszerezhető. — Maga a gyömmód se nem alkalmatlan, se nem kényelmetlen. 64

A nekünk bemutatott számtalan megbízható hiteles köszö- nő iratok folytán ezen legörgebb és legelismertebb rende- lési intézet, a hol a tudomány legújabb vívmányai, a leg- bővebb t.pasztalatokkal párosulva, értékesítettnek a leg- melegebben ajánlható.

Dr. LEITNER

44 év óta tenálló rendelési intézetében

Pesten 3 dob-utca 18. sz. titkos, sőt idült betegeségeket, az önfertőzésnek minden következményeit, tehetetlenséget, stricturákat, minden női be- tegeségeket, fehérlőlyást és hörbajokat, rüht 2 óra alatt, levélleg is, biz- tosan, alapon és gyorsan gyogyit, anélkül, hogy a beteg hivatalában akadályozva volna és csak sikerült gyogyítás után fogad el tiszteletdíjat. Rendel naponként reggel 6—9-g, d. u. 1—5-g és este 7—10 óráig. 16

 Zeta Criaeri Borz

Rajzolták : Jankó és Homicskó.

A „Borsszem Jankó“ története.

Pour servir à l'histoire de mon temps.
Guizot.

ZÜRKE novemberi nap délutánja volt — épen tizenkilencz éve mult az őszön — hogy a Nádor-utca sarkán, nyusztos bundájának széles gallérjából egy ismerős arc mosolygott felém.

A Ludassyé.

Tarthatnak felőle az emberek amit tetszik: de azt az egyet mindenki szívesen be fogja vállalni róla, hogy szeretetreméltó ember volt, a kinek társaságában jól éreztem magamat én is. Adnék

tanácsot neki, kire bizza egy kormánypárti élelczlap szerkesztését. Hogy ilyen itt Budapesten nem tud akadni, mikor Bécsben alig lehet szabadulni az ajálkozóktól.

— Még csak *Szokoló* Viktor sem állt a kötélnek! mondá, számítván szörnyűködő részvétemre.

— Nyilván azért nem, mert az a kötel mézes madzag, felelém.

Ludassy rám nézett. Szinte meghökken.

— Nini, mondá rettentő komolyan, hiszen ön elmésséget mondott!

Meghajoltam.

— Ön is merő árulónak tartja ezt a magyar kormányt? kiáltá elkeseredve. Egy *Andrássy* Gyulát, egy *Horváth* Boldizsárt, egy *Lónyay* Menyhértet! A *Deák* Ferencz fiait? Hát szégyen az, szolgálni a Deák Ferencz politikáját?

— Deákat nem, a kormányt igen. A pártot igen, a kabinetet nem.

— Hol van itt a különbség?

— Lássa Ludassy ur: a világ teremtése óta minden pap a maga tekintélyének járma alá szerette hajtani az emberiséget — akár kóhen, akár boncz; akár ulema, akár pastor; akár katolikus lelkész, akár rabbinus volt. Szakasztott ilyenek a kormányok is: mind hajlanak a despotaságra.

— De egy felelős, alkotmányos kormány! hangzott az ellenvetés.

— Még az is. A rendelkezési alapból csináltat maga mellett közvéleményt; s ez a rendelkezési alap adófillérekéből gyült; az adó pedig...

— Ön nagyon naiv, mondá szánakozó vállveregetéssel. Hát... folytatá szünet után: egy *párt-élelczlap* szerkesztését elvállalná?

— Ezt elvállalnám, ha volna hozzá való tehetőségem.

— Adok én önnek subventiót, *szellemi* subventiót. A sajtó-irodában ülnek *Toldy*, *Berczik*, *Dóczi*, *Márkus*...

Alig ismertem e neveket, magam is csak röviddel azelőtt kerülvén haza Bécsből. S mikor mindezek fölé azt is megtudta tőlem Ludassy, hogy a »*Bolond Miska*« Csicseri Borsa, Kotlik Zirzája, Spitzig Iczigje satöbbije

én vagyok: bele tuszkolt egy kocsiba s mentünk a képviselőházba. Ott *Csengery* Antal már erősen biztatta *Maszák* Hugót: ha lehet, még azon a héten teremtsen meg a deákpárti élelczlapot, amire az ezer mesterségű, eleven kis székely vállalkozott is. Mert az történt, hogy a »*Bolond Miska*«, aki még a mult héten pharusnak rajzolta le *Deák* Ferenczet a pártszervevények tengerében, hogy az ő fény után indulva, érjen szerencsésen partot a haza érdeke: egyszerre nagyot fordult, s a rákövetkező számban már veszedelmes sziklává lett a világitó torony.

Másnap ott voltam az »*Angol királyné*« fogadóban az öreg urnál, a ki szívesen olvasgatta cikkeimet a »*B. M.*«-ban, tőle magától kérve az iránt megnyugtató felvilágosítást: igazán szükségesnek tartja-e a pártélelczlapot?

Bozontos szemöldökeit leszalajtá az orra tövére — azt hiszem a lelkem fenekére pillantott e perczen — s aztán (a két szemöldök megint fölszaladt a régi helyére) barátságosan mondá:

— Ha *tudtok* öcsém, csináljatok.

Még az nap este fogadott *Andrássy* Gyula. Csak azt kívánta tőlem, hogy a *pártot* szolgáljam. Minden egyebekben — s így a személyi kérdésekben is — *szabad* kezét engedett.

— Nem köll nekem *landsknecht*, hanem *huszár!* mondá.

Betegen feküdtem, midőn 1868. január 5. az első szám megjelent. *Jankó* Jánost — a »*B. Miska*« és »*Üstökös*«, a két ellenzéki lap rajzolóját — érthető okokból igekezett elidegeníteni tőlem a pártállás és a versengés. Ezenfölül maga is kemény balpárti volt. De loyális férfitó léte ide ígérte támogatását, míg helyébe kapok mást. De siessek!

Vajudásokkal született meg az első szám. Nem igen mernék vele dicsekedni, hogy valami nagy hatással járt. Csak a hang volt benne szokatlan; az ellenzéket csipkedő tréfákon — e nagyon enyhe kísérleteken — ütközött meg a két Kálmántól kezdve le *Mónár* Pistáig az a nagy kisebbség, mely mögött »az ország többsége állt.« Az apró képek verseit írta *Vas Gereben*, a pesti rendőrségről *Maszák* Hugo cikkezett, a szolgabírákat *Gyulay* Pál simogatta meg, a quótáról *Hevesi* Lajos énekelt, *Csernátony* egyik méregfogát *Kecskeméthy* Aurél húzta ki — a többi apróság, s a lapok előfizetési programjainak travestiája tőlem tellett.

A 11-dik számig a bécsi *Kollarz* művészies bár, de humortalan oldalnyi czimrajzát mutatja az első oldal. *Borsszem Jankó* még ott egy fanyar képű, rut, sovány legény, a váltott gyermek fonynyadt vonásaival. Hátul sipoló falovacsán ül s körülte pufók alakocskák repkedve kísérik *Borsszem Jankó* első útját az ismeretlenbe. *Barabás* Miklós vázlatában több volt a magyarság, de amabban a kivitel

Maszák Hugó.

ügyessége vesztegeté meg a szemet, s szívem hajlandóságának ellenére a bécsiben történt megállapodás. De magamban elhatároztam, hogy vagy kiirtom lapom első oldaláról azt a kesernyés alakot, vagy észrevétlen megifjítom, kigömbölyítem, amit az izesebb szellemi táplálékkal akarok majd megmagyarázni; mert valóban: számról számra erősödött a B. Jankó, s öregbedve megifjухodott.

Hetenkint föl kellett utaznom Bécsbe, hol az azóta elhalt ügyes *Katzler Vincze* rajzolta s a *Waldheim* intézetében metszették a képeket. Közben egyszer *Szemlér Mihály* tanár segített ki a bajból. *Pollák*, a hazai xylographus, tul volt halmozva; *Rusz* pedig, a »B. Miska« metszője, nem is akart vállalkozni a »B. J.« támogatására. »Hiszen meg nem éri az az uj fertályt!«

Egy bus havas márcziusi este ülök a *Lloyd-klub*-nak egy fülkéjében — a »Szabadelvű kör« lakik ma ott — s csüggedező lélekkel néztem a bukfencpező pelyheket. Az a sűrű futkosás Bécsbe végre is kivihetetlen. Szereznem köll egy állandóan helyt működő rajzoló. De honnan? S hogy így tépelődöm, kezembe akadt a prágai »Politik«-hez mellékelt cseh élcslapocska »Wessely listy« — vig lapok — melynek bár tökéletlen rajzu, de annál komikusabban ható képecskéi megütöttek. Ez egy még tapogatózó, de erősen humoros tehetség, melya müncheni nagy *Busch* emlőin táplálkozik. A »W. listy« megjelen *Brünnen*-ben, szerkeszti valami *Karel Klič*. Ha ezt ide csalahatnám!

Irtam, s harmad napra megjöttt a válasz. »Ich komme!«

S annál gyorsabban jött, mert a cs. k. állami-ügyészség üldözőbe vette »Schmerling-sértés« miatt. Innen ki nem adjuk, ha még ugy követelnék is a bécsi perzekutorok. Itt sajtószabadság van, s politikai vétéséért — amely más szempontból tekintve hazafiság — ki nem szolgáltatunk senkit.

Egy bizcégő sánta emberke lépett szobámba, kinek néhány röptében oda legyintett körmöléseiből csakugyan kilátszott az oroszlánköröm. Első munkája az a nagy »Politikai farsang« volt, melyen először jelentek meg *Pulszky*, *Besze*, *Dobsa* stb. Apróka fejek, de a torz hasonlatosságnak kaczagató erejével.

Váratlan lutri nyereség nem szolgálhatott volna nagyobb öröömre, mint ez a szerzemény. Rögtön megértettük, kiegészítettük egymást. Maga is szinte duzzadt a sok mókától, s akárhányszor a szám java részét görcsös nevetésekben vettük ki, a primeurjeit mi élveztük. S ez acquisitióhoz még egy szerencsés véletlen járult hozzá: a *zinkographia*. Az a vegyi eljárás, mely a zsiros tentával rajzolt s horgany lemezre levont képet aránytalan rövid idő alatt sósavval kimarattja. Nem éri el ugyan a fametszés melegét, s mélységét, de actualitások s humoristicumok feltüntetésére, a folyamat gyorsaságánál fogva, fölöttébb alkalmas.

A »lelkes kiadó« — tréfásan így nevezte'el *Dóczi* ifj. *Deutsch Mórt* — Bécsbe, egy ismeretlen címre

Klics Károly.

küldte el rajzainkat, honnan harmadnapra szabatos metszetben már visszakerültek. S még egy lépéssel mentünk előbbre. Megszüntette a cimoldalt, ezek helyébe a színezett arczkép karikatúrákat tettük.

Igazi sensatiót keltett ez az ujítás. A »Borsszem Jankó« fennállásának első évnyedében a legkapósabb

magyar éleztap volt, és, ha szabad mondanom, ezt a kiváló helyét megtartotta csaknem husz éven át a mai napig, megalapítván az újabb éleztapirodalom iskoláját beosztásban, formában, szólásokban, egész külső megjelenésében, el egész a zinkographiáig. Hogy *csakis* külsejében: ezt szinte fájdalmasan mondom. Jólesnék egy kis parázs versenyfutás. Így csak »walk over« jutott az én kincsem Borsszem Jankómnak.

A „Kávéforrás.”

— Első nemzedék. —

E lap hatásának főereje, nagy sikereinek forrása a »Kávéforrás.«

Amolyan »lateinerektől«, irodalmi s művészi körtől távol, buzgó fakereskedők s a muzsáktól idegen közönség neutralis környezetében építette meg tanyáját egy csomó fiatal író a Fürdő-utcának abban a házában, ahol ma aranyhimes, bársonyos butorok, függönyök, japáni vázák, s a kényelem és fényezés egyéb tárgyai kísértének a vastag üveg mögött.

De azért hogy sötét, kormos volt akkor ez a terem, sugárzott az a körülte lövellő szellemtől, s ragyogott a csibuk nehéz füstfellegeiből kicsillanó elmésségi sziporkáktól, a melyeket nekem csupán kévébe kellett gyűjtenem, hogy egy nagy ország művelt közönsége hétről hétre gyönyörködjék bennök. S ami közben sistergett el az édes magunk öröme, abból is egy szép tűzijáték telt volna.

Csak arra virradtunk egyszer, hogy az a kávéház a »Borsszem Jankó« műhelye lett, ahol irtak s rajzoltak. Tán azóta, hogy nemesebb s édesre kiérett gyümölcsöket nyújtott nekünk *Dóczy* — tán azóta sem hevült ki úgy a versírásban, mint amikor első travestiáját (»Ezrivel terem a fán a megy«) ami jó Madarász Józsepünkre ráolvasta. Félrevonult, majd megint fölállt, körüljárt, közben egy-egy bádog asztalra jegyezte föl rimeit, nem törődve a buzgó fakereskedőkkel; s hogy nyélbe ütötte, azvon melegen föl is olvasta nekünk. A mindnyájunk becézett »Dóczylija« volt ő, akit gyöngédséggel dajkált az ő »szülő apja« *Rákosi Jenő*, féltve őt a léghuzamtól, az ütődéstől. S nem csupán »gyáva testét« vigyázta, de annak a fagyos hüvelybe szorult forró erőnek is ő adott irányt, vagy legalább módot és alkalmat a nyilatkozásra. Gyámolta bámulta, fedte szerette, izgatta igazgatta, egész magáénak vallotta, s alig engedett nekünk belőle egy porczikát.

Testi szépségre, alakra, józanságra, erős itéletre és — a kis kégliben: valamennyünk fölé magasodott *Márkus István*, akiről mindnyájan mélyen meg voltunk győződve, hogy neki csak akarnia kell: és lehet költő, tudós, zenész, miniszter, sőt *Kaas Ivor* szerint hadvezér és király is. A rajongásig szerette az ő Alcibiadesét, a »bacsot«, a mely szó a Márkusok bátyját jelent, s inkább valami méltóságot látott benne Ivor, mint kényeztető nevet: mert Márkusnak lenni is nagy dolog volt már az ő szemében, hát még a Márkusok bátyjának! Folyton nézte, ölelte, magasztalta, s minden érzékenysége s büsz-

kesége mellett is türte e fölényes természetnek sokszor gunyos, néha kegyetlen megjegyzéseit, mert Pistának néha terhére volt ez a szenvedélyes ragaszkodás, mely Platen sonettóit juttatá eszébe. Zsarnokká nevelte őt maga fölé Ivor s a jó fiu boldogan viselte a bilincseket.

Ha rajongva nem is — kissé specticus hajlamai megóvták az áradozástól — de erősen versengett a Pista belső titkos barátságáért *Toldy*, a kompániának — *Gyulay P.* szerint a »consortiumnak« — második Pistája, amannak a külső megjelenés csinjában, elmés csipősségben, tanultságban vetélytársa, tánczban és — biliárdozásban hason értékes.

Játék után, — mert a zöld teke asztalon kívül nem foglalkoztunk semmi más játékkal — egy nagy csomóba verődve telepedtünk le a sarokban s kezdődött volta-keperden a hol csattogó vitában, hol kaczagás közt gyorsan leperdülő est, a midőn szóba kerültek a napi kérdések, általános elvek, személyi dolgok, egyház s a phonetikus helyesírás, egy új világregend s a magyar hangsúly, a budhismus és Szigligeti.

Szigligeti! . . . Hogy leirom ezt a nevet, mély szánom-bánom szállja meg a lelkemet; mert sehol több haragosa nem volt ennek a szelid, érdemes jó embernek, mint a mi körünkben. Nekem ugyan személyes okaim nem voltak nehezteni rá, mert én tizenhárom éves koromban irtam meg utolsó tragédiámat. De szidtam én is, mert négy darab-író barátom volt ellene elkeseredve s jó ügyet véltem szolgálni, a midőn megengedtem, hogy azt az áldott, senkinek se vétő Szigligetit a leghidegebb intrikusnak írják ki az újságomban, aki vesztére tör a »Kávéforrás« olympusának, s le akarja dönteni félisteneit.

A társaság szabadosa *Berczik Árpád* volt, akinek még a nagy »bacs« sem imponált, de akit egy kis gyermek is rátéritett volna a maga véleményére. Ő »benyomékony« elme — a saját szavát idézem — s meghallgat, elfogad minden más, a magáétól eltérő felfogást, de azt rádiktálni nem szabad. Kedves pattogásai, noha sürtin cikázott ki belőlök az elmés röppentyű, inkább a naivsággal hatnak. Nem ismerek szeretetreméltóbb temperamentumot nálánál, sem loyálisabb jellemet. Hű, részvevő s »benyomékony« kedély is. Döntötte a beszélyt, tárcza- és vezércikket s fordított regényeket. Legboldogabb órái azonban azok, amidőn a szindarab muzsájával zárkodik el, aki iránt olthatatlan szerelmet érez, melyet a szép istenasszony viszonz.

Amilyen zajos Árpád, *Hevesi Lajos* épp oly kevés beszédű. Csak dűnyög. Egyszerre azonban nagyot ugrik, azaz váratlanul végig villantatja egy mondását a kompánián, s azon tul ismét nagy óvatossággal szítt kubájának bodraiba burkolózik, s csak a válla rángásából tudjuk meg, hogy nevet ő is.

Mig a lapnak *Dóczy* a lantosa, *Rákosi* a latin clasikus a *Berczik* a politikusa: *Hevesi* annak a tudósa. Nagy olvasottsága az ismeretek minden ágában képessé tette rá, hogy hozzá szóljon mindenhez. Görög irodalom, csillagászat, a természettudományok egyáltalán, strategia, ethnologia, s még egy csomó doctrina állt benne a

A „KÁVÉFORRÁS“.

— Az első nemzedék. —

Márkus Miklós.

Tóth Kálmán. Rákosi Jenő.

Toldy István.

Márkus István. b. Kaas Ivor. Asbóth János.

Ágai Adolf. Szilágyi Dezső.

Kecskeméthy Aurél. (Klics akkori rajza nyomáu.)

Berczik Árpád.

Dóczi Lajos. Hevesi Lajos.

Klics Károly.

A Ferdinánd.

»B. J.« rendelkezésére, megsegítve néhány régi s egy halom modern nyelv által. A viszonyok elszólították innen, hogy közben híres német író váljék belőle. De a »B. J.« hiven őrzi gazdag munkásságának emlékeit, ezek közt a »Dunaparti dinnye-idyllt« s egy »sajtóhibás« politikai enuntiatiót, amelynek minden szava ellentmond a látszólag szándékolt értelemnek. Maró illusztrációja ez a Talleyrand ismeretes mondásának, míg mellesleg nagyot huz a sajtóhibáktól duzzadó nagy lapokra.

Kecskeméthy Aurél csak rövid ideig tartozott a szövetségbe. Ki hinné, hogy ez a szellemes, gunyos, eddigelé fölül nem mult politikai satyrikus — nem volt élczlapíró. Oda ötletesség s egy bizonyos fegyelem szükségessége. S így Kákay Aranyos, ki czikkeiben aphoristicus tudott lenni, az élczlapban elnyult. »Hiszen, mondá, egy számával a Borsszem Jankónak én egy tiz íves politikai brochuret szóok-paprikázok meg. Igazi pocsekölést visztek véghez!«

El-eljárt közibénk *Tóth Kálmán* is. Bár politikai ellenfelünk volt, vonzotta őt e társaság, melyben az akkori fiatal Magyarország színét-javát ismerte el. Gunyoskodott is velünk, de amit mi elnéző mosolygással fogadtunk. Csak a midőn, válaszul élesebb támadásaira, az »Arva Miska« jelent meg, maradt el.

Szilágyi Dezső, ez a sivár kedély, a leghizalmasabb nevető. Ezért nézett is ő nála a mind nagyobb hirre vergődött Kávéforrásnak. Ha egyszer-másszor jól meg akarta rázatni a rekesz izmát, hozzánk látogatott el, ahol bőven jutott ki neki a derűtségből. De nem járt üres kézzel. Igazi jutalmunk volt, ha — mint legtöbbször — az angol jogi élet furaságairól beszélt nekünk gazdagon szinezett előadásban. Hanem amint szétrebbent a városban az első miniszter krízis hire, elmaradt. Sok miniszter bukott meg azóta, kiapadt a Kávéforrás is, de *Szilágyi* még mindig az a jeune homme à marier, aki volt.

A »bacs« mellett ott ült közöttünk a négy »böcs« is, *Márkus Pistának* a négy öcsse, testre megannyi athleta. Egyikök, *Miklós*, finom érzésű költő; *Elek*, szép mint egy *Apollo*, ébredező ifjui lelkével, egy derengő tehetség előre hintett fényével, előttünk különösen kedvesek. Meghalt Pista, s utána *Elek* és *Miklós*. El is sirattam mind a hármájokat, de belenyugodni még ma sem tudok abba a fájó gondolatba, hogy e nagyra hivatott három szép szellemű s szép testű legény ma nem egyéb egy marék pornál.

Lehetnek ma abban a butoros boltban csuklóra járó amerikai Sardanapal-zsölyék s párduczborös pamlagok is — de sem olyan fogásos, sem olyan kényelmes, mint a minőt *Toldy Pista* tudott maga alá szerkeszteni, nem akad ott. Rendesen négy, de néha öt széken ült egymaga, köztünk a legszibaritább, ami nem csekély dolog, ha elgondolom, hogy én is ott ülfekdtem. Kevés beszédű volt. Ha ingerelték, kinyilaltatta a fulánkját, egyet csipett, s aztán a tövist jóságának bársony tokjába huzta vissza ismét. Eltemettük őt is, gyászoljuk ma is.

És körünknek ez a két kiváló legénye: *Márkus P.* és *Toldy P.* — ki gondolná, ki mondaná? — soha egy betűt nem irtak a *Borsszem Jankóba*. Kószált ugyan a

مندmondája, hogy *Márkusé* a *Mokány Berczi, Toldyé* a *Monokles*; de valójában sohasem birhattam rá őket, hogy adjanak valamit a lapunkba. Egy-egy röptében elfogott ötletüket ha gombostűre tűzhettem, ez volt mind.

Ha *Toldy* és *Hevesi* ritkán szóltak — *Asbóth* már maga volt a némaság. Roppant nagyokat tudott hallgatni s jó szívrrel tűrte a folytonos szakál-metamorfózisaira megeresztett hóbortjainkat; sőt mentül többet bomlottunk vele, annál jobban szerette. Mikor elvörösödött, akkor volt ő legcsucsosabb jókedvében. Ez nála azt jelentette, hogy kurjogat s hogy az asztal tetején járja a verbungost. Egyszer egy különösen vig este után annyira neki pirult, hogy szinte megnyilt bele a szája s leejtette szeméből a monoklit. Hogy az ajtóban voltunk, megáll s mély meggyőződés hangján mondja: »Fiuk« — azaz hogy: »Uraim, ma igazán szellemesek voltunk!«

A tökéletesség kedviért emlitem föl, hogy néha *Greguss, Gyulay, Molnár György*, a korán elhunyt *Csepreghy Ferencz s Löv Tóbiás* szintén vendégeink voltak.

Minden hétfőn házamnál gyülekeztünk össze, ahol a törzs dolgozó társakon kívül megjelentek *Pompéry s Okolicsányi Sándor*, ez idő szerint követségi tanácsos Romában. Amaz a pesti társadalom multjának legérdekesb szereplőiről s kevésbé ismert viszonyairól lebbenté el a fátyolt. De *János bácsi* is — úgy nem illik a »bácsi« ehhez az előkelő megjelenéshez! — ő is, ha úgy tud irni, mint a hogy élő szóval festeni, a legnagyobbjaink sorában foglalhatna helyet. Mert alig vette kezébe a tollat: cserbe hagyta a szin, a melegség, s különösen az inventio. A mikor irt, ott ült maga mellett, s a saját vállain át nézte a sorokat. Elvesztette a közvetlenséget. Annál serényebben böngészgettem a nyomában én, s a szám megjelenésekor akárhányszor mondá: »No öcsém, sohasem hittem volna magam felől, hogy olyan élczes ember vagyok.«

A hölgyek jelenléte által szűkebbre vont határok közt meg volt szorítva, ha a jó kedv nem is, de a kifejezés kényelmes plasticája; s a pajkos hullámok sem csapdoshattak át ugy a korlátón, mint egyébkor. De annál mélyebb járátuvá lett a társalgás, különös fényt és zamatot nyerve egy kevésbé ismert, de azért nem kevésbé jeles zongoraművész, *Sejteles* játékában, akihez nagyszerényen s nagyritkán szegődtem a hegedűvel magam is.

* * *

S így ment ez rózsaszínű, boldog éveken keresztül. A »Borsszem Jankó« népszerűvé lett az ellenzékiek táborában ép úgy mint a hivek soraiban, a vállalat erős gyökeret vert. Azok szerették legjobban, akik legjobban szidták. Amidőn egy tavaszi nap csak búcsut vesz tőlem

Pompéry János.

Dóczi s elmegy *Andrássy* Gyulával Bécsbe, csinálni vers helyett világtörténetet. És nyomában megindul *Hevesi*, és megházasodik *Rákosi* s hegyibe még el is veszi a népszínházat. Az ezred hetes alkalomra ezt a versikét küldte nekem *Dóczi*:

Borsszem Jankónak

Mikor sádelgetni kellett,
Én is álltam bölcsőd mellett.
Ha a pártítás nem téves,
Akkor én voltam husz éves.
Asta te növekedtél,
Erőteltjes kamasz lettél,
Mint egy hadnagy, új s'ltér el,
Én meg lettem népfütkelő.
Te porolg ráim, azt kívánom
De ha fölötök, azt se bánom
Bécs. 1887 március 14-én

Dóczi Lajos

Hevesi egy darabig fentartja az összeköttetést, míg a mindinkább meglazuló szálakat végkép elmettzi a távolság. Ő meg ezzel a strófával kedveskedik a »B. Jankó«-nak:

Lapalapítás - honalapítás.

Tollal szerződött ez a szám,
Karddal szerződött ez a extendó;
Mindáketto jeles szerzőm,
Mindákettoé mult, jelen s jövőndő.

1887 márc. 13.

Hevesi Lajos.

Ketten maradtunk *Berczikkal* s tele szántottuk a lapot. Legnagyobb elégtételeink közé sorozhatjuk,

hogy ama fényes tollak megvonása alig látszott meg a *Borsszem Jankón*. S hogy megteljék árvaságom keserű pohara: a vidámitó ital örökön buzgó forrásaihoz lebeggett föl *Están* bácsi, míg hűsége kenyeres pajtását és szeretett nászát → röviddel azután, hogy oly dicsőséggel járták meg együtt a bécsi világtárlatot — megdöntötte az ármányos kaórrmány s otthon csöppent a halhatatlan *Sanyi* bácsi is, az igaz magyar és rettenthetetlen hazafi. »Jó az bor röggel — jó az bor estve« — énekelte róluk *Dóczi*, s ők ezzel meg is vigasztalódhattak. »Csak akkor nem jó, hogy ha nincsen« — s csak akkor nem jó az ilyen szaftos, magyarosságtól dagadó, pöngös, rangos szittya, hogy ha nincsen. Kibe fojtsam már most bele azt a fölszabadult magyaros szeszt és suszt, hogy egyik letéteményesét magához szólította *Árpád* apánk, a másikat meg tilalmassá tette rám nézve az ő politikai tétlensége?

S a bánatos megfogyatkozás ölen fogamzott meg *Mokány Berczi*, aki legott első megjelenésével hódított. *Gyulay* a *Kisfaludy* »*Mokány*«-jának folytatása gyanánt tekinti, amint ezt előadásában föl is szokta említeni. De én csak a név közösségét ismerhetem el. Az a — fájdalom azóta pusztá tő, amelyből metszettem: *N.-Kőrösön* élt, ahol szintén *Arany János* »elejébe járt«, aki legott rá is ösmert a rajzban és a szava járásában.

A »*Bolond Miskából*« áthozott *Spitzig Iczigemmel* s *Lengenádfalvay Kotlik Zirzabellámmal*, *Krazelhuber Tóbiással* s *Szt. Léhay Monoklessel* öten voltak az erősebb alakok. A közben bekukkantott *Kospallaghyval* s *Josef Kovács* frajterossal ritkábban váltakozott *Blau Kóbi*, míg a kezdet szerény homályából mind inkább előtérbe lép *Seiffensteiner Salamon* s átveszi a *Spitzig* örökét, akit az *Árpád* fiócska nevelése és egyéb tscholádi bajok szőlitanak el a *Borsszem Jankóból*, a hol csak ritkán mutatkozik.

Vagy huszonöt alak támad így s éri egymást a már meglevők nyomán. Ki melyik hogy keletkezett, nem tudnám urát adni. Sokszor egy hang, egy szófordulat elég volt, hogy egyszerre elem perdüljön egy-egy typusnak a személyesítője. A *Bukovay* gyerek primordiális vonásait meglelem a 40. számban, ahol »*Kozák Marczy*« néven neveli ki a faluról bejött balek fiút. Kilencz évig semmi nyoma, míg váratlanul ismét előterem, új névvel, új ábrázattal, de mindig fiatalon és frissen s elmésebben mint valaha. Azóta már a második kilenczet járja az »ősjogonc«

Egy-egy ilyen alaknak a megfogantatását szinte oly titokzatos homály fedi, akár az emberét. Itt van egy szemecském, amonnan egy másikat hord felém a szellő, s úgy találomra elvetem, lesz-e belőle? — s a rákövetkező számban szépen kicsirázik, a harmadikban már virul a határ. Egy pár alakom csak az apától tellett — a gunyolódók azt fogják mondani: *Minervakint*; a jó barátok: hogy per generationem aequivocam. A többihez kettő, sőt három is kellett. *András* bácsira, az emberseges *Mihasznára*, egy boldogtalan, tavaly megboldogult író levele térítette rá figyelmemet: *Pokorny Jenő*. Ha mi jót cselekedett, hadd irom a fejfájára. Másod magammal művelem most. Az oroslán rész *András* jó

hiteléből Székely Ferenczet illeti meg, akitől legnagyobb részt erednek a Seiffensteiner bölcselkedései is.

*Székely
Seiffensteiner Solomontól.*

*Egy tonállok, hoid valta,
Képen van minden vicsor,
Lap sádalatrámélto. —
Hoidha jó, akkor báno,
Lok or irókaty — hoidha
rossz, akkor bámolok
az olvasókaty.*

Székely Ferencz

Hogy egyik gyermekkori barátommal az ő kies pusztájának zsiros barázdái mellett lépegettünk, nagynevetve beszéli, hogy az ő szomszédja, amolyan új földes ur, aki fölületesen olvasott német könyvekből akar magyar gazdaságot folytatni, a minap kint jártában olyan jóízűt evett a kasznárné tarhonyájából, hogy megkérdezte: tán magyar riskása ez? »Ebből vagy tiz holdat köll bevetni a tavasszal!...« Ime a jellemzetes vonás! Nem sokára kikerült belőle a nagyságos uraság. Szót szóba öltve, barátom az ilyen nagyobb gazdaság körül előforduló sokféle »keszegséget« említette föl, s milyen vigdolog volna, formát adni neki. Métélyezetlen, szinte földszagu humorral megírt, s mulatságos ötletekkel fűszerezett levelének becses anyagát csak átgyurtam: azaz megrajzoltam az ábrázatot, kifundáltam a megfelelő orthografiát s a »stélust.« Ez a Tolyáss Dániel rövid története, amely alak éltetésére, föntartására, mindjárt első levelének megjelenése után az ország minden részéből — hiszen gazda nép vagyunk — csak úgy dőlt a sok hohenhámi bölcsesség s »ténykedési« adat. Karsai Alberté, a Hatvan alatt elnyuló mintaszerveinek elismert

*Mit er a Hohenhámi Tudomány
ammiákos trágya nélkül.*

*Tolyáss Dániel
s. k.*

puszta birtokosáé, a főérdem, akihez később csatlakozik Péter Dénes — Kiséri néven országosan ismert kedves humoristánk — maga szintén jeles gazda. Mert az a furaság esett meg a folyton »úly eszmékkel« vivődő, de soha sikerre nem vergődhető Tolyáss Danin, hogy álarczában két eredményesen működő,

*Prisújjan az lo, mög az uraság,
öly nagy az feljűk.
Hoznis! — Pris in neve bisuller
hilemük. —*

*Tolyáss Dániel
mpria
Hohenhámi orleuelés
gardátt.*

alapos mezőgazda beszél — s a Bukovay Absentiuson, hogy főmestere, Dr. Schoenberg Ferencz, a legrendezet-

*— No, hogy állunk a figyelmelettel? — his,
di telam az öregem — jöl, jölök — min,
deure el vagyok kezűlve!*

tebb életű s a legszorgalmasabb diákok egyike volt, ép úgy mint az Abszi másik dajkálója, dr. Bácskay Albert, aki azóta teljesen önálló alkotással, a teli száju, honhazafyas frázisokat pufogtató, léha, ingenyelő Tarjagoss Illés-

*Uram uram Gerlócsy
Károly drága hazánk dü,
cso fővárossának aspol,
garmestere szállok az ur,
hol!*

A hellbelli 48-as kőr.

Tarjagoss Illés

sel gazdagítja lapomat, melynek »élethű arczképe« Kozma Andortól került.

Hombár Mihály, a törhetetlen s furfangos védő, szabadkai származású. Az elsőket Szép Miklós k. ügyész küldötte, s ez elhalt dolgozótársam örökén osztozkodó »Jurista« — még ma sem enged ez a finom elme a neve titkából — s Lévai A. utólérték akárhányszor, de fölül nem multák.

Közben teljesen a Jankó János kezeibe ment át a lap művészi kiállítása, s csak lelkesedéssel s hálával adózhatok a mi magyar Hogarthunknak. *Klics* — akit az én »kegyes jóltevőm« *Ludassy* hódított el mellőlem Bécsbe, hogy a »sógora« lapját rajzoltassa vele — az *arcz* kómikumának felhasználásában remeklő. Sem *Sembourne*, sem *Taylor*, de még — hogy a legkülönbet említsem — *Gill* sem léphetnek a nyomába. Csak hogy a galléron alól már megszűnik az ő tudománya, mig *Jankó* — az *arcz*

kiérésében gyöngébb szimatu — a kómikai *helyzet* feltüntetésében őszinte bámulat tárgya a külföldön is, amiről jártomban keltemben sokszor meggyőződtem. A rá származott adományon kívül magyarázza képeinek hatását a teljesen kiforrott művészet, árnya nélkül a dilettantismusnak, amelyet különben *Kozmától* és tölem akárhányszor megirigyelt. »Csak én tudnék olyan kedves bután rajzolni, mint ti!«

S ez időközbe esik ifj. *Ábrányi* Kornélnak tartalmas működése is.

Az „Europa“ fülkéje.

— Második nemzedék. —

A kiket csak alig, vagy épen nem is említettem eddig: a Borszem Jankó jelen való írástudóira térek rá.

Támadtak, lettek, magam sem emlékszem hogyan. Csak azt az egyet tudom, hogy szálankint válogatott legények. A régi gárdából egyedül *Berczik* maradt meg, a lap »külügyére.« Az alakokból csupán az egy *Suttyomberky Dáriussal* foglalkozik, akihez a bécsi reichsrath, *dr. Kaisersehmar* *Ferdinand* ur tollával szokott néha írni levelet. Két mameluk a javából: amaz tuskön bok-

ron át követi a generálisát — emez »vastagon vékonyan keresztül« az ő mesterét.

Haza minden előtt.

Suttyomberky Dárius
3

A Nemesis csak utól éri a bűnöst. Egy folyosón vagyok Andrásékkal, s a jó emberek — akik meglátván kezemben a szobakulcsot, fölegyenesednek előttem s mereven szalutéroznak — gyanítani sem gyanítják, hogy az az ur, aki most az ő műhelyébe nyit, nem csak hogy nem rendőri tiszt, hanem épen gazdája annak az alaknak, akit előttük néven nevezni: egyenlő a rendőr megsértésével. S egyszerre az történik, hogy a »Borszem Jankó« refugiumát elzárják előle — s ők foglalják el most azt a szép házat ott a Koronázási téren, a fia *Lloyd*-klubbot, vagy, amint *Absziék* nevezték el, kifigurázván vele a bele járókat: a »Stadt Europ«-ot. Szépen el is bucsuztatta egy szellemtől sugárzó cikkben *Ambrus Zoltán*, melynek »Finis Europae« volt a czime. Mint *Rákosi* a »Kávéforrásnak«, *Ambrus* a »fülkének« a megalapítója. Megszűnt mind a kettő! Amannak szerény, homályos hajlokát fényre derítette egy kárpitos — emennek tükör lemezei, bársony padjai, a sűrűn tele rajzolt márvány asztal dicsőségével együtt bele hanyatlanak a várta pipa-füstös kódébe. Kitértak azok a — *Mihasznák!*

De mig főnnáll: itt is pezseg a kedv s sziporkázik az élcz. Itt vagyunk egy csomóban, *Berczik* hijján, valamennyen. Megtelik a márványlap, s a *Károly* pinczér dehogy sikálná le, ha magunk nem cselekednénk. Majd bizony hogy öt nappal előbb tudják meg, mi lesz benne a lapban!

Mint a régi kompániának szintén a verselő *Dóczy* a kényeztetett kedvence: itt is a verselő *Kozma*

Kornel

*Stit iva irok sine ira
E locit irom le s versem mind satyra*

1887 3/10

Kornel

Andort — a mi intimus megszólításunkban a *Bandit* — szeretjük legjobban, amire bizony méltó. A mi *Bandink!*

Az ember szive kienged ha látja, hallja. Nincs a Bandinak párja. Abban a korban, amidőn még én kritika nélkül néztem az embereket és dolgokat: ez az ifju az ő erős ítéletével keresztül jár a nap kérdésein s szóvivőin. Eszményes és józan, vig és szigorú, gentrys és szabad-
elvű — a filosemitaságig. Mert ez a legujabb mérték minálunk ma. Nagy terveink voltak vele. Én — az ő Kaas Ivorja — a ministerségen innen meg sem akartam

zott a Dóczy elméje, Bandi is szaporán szikráztatja a finoman kiélezett aperçuit. S ha főlemlitem, hogy csinos is a gyerek, csak egy szóban írhatom le őt legigazábban: *bájos*. Bájos minden férfiasága mellett. Külsőre tíz évvel fiatalabb, szellemre husz évvel idősb magánál.

Akár hányszor kell hallanom: »különbek a régi számok.« Ugy van, meggyőződtem felőle magam is. Nekem már a múlt heti is jobban tetszik az e hetinél

AZ „EURÓPA“ FÜLKÉJE.

— Második nemzedék. —

Dr. Schoenberg Ferencz.

(Bukovay.)

Székely Ferencz.

(Seiffensteiner S.)

Kozma Andor.

(Lantos.)

Csicseri Bors.

Dr. Bácskay Albert.

(Tarjagoss Illés.)

Karsai Albert.

(Tolyáss D.)

Ambrus Zoltán.

(Nyári szerkesztő.)

állani... amidőn egy napon csak megpillant egy karsu hajadont, s ennek harminc karjai erősebbek voltak mindnyájunknál. »Elragadta« Bandit s azóta egy szép kis papucssal kormányozza az ő urát. Hanem hetenkint egyszer kimenőt enged neki ahhoz a szép istenasszonykához, akinek Poesis a neve, s innen van, hogy rimeitől zeng a »Borsszem Jankó«. S mint rimein kívül szikrá-

(a melyet még meg is kellene csinálnom.) A tavalyit nagyobb élvezettel forgatom az ideinél. A bor is meg-nemesedik évek multán, a hegedű is szebben szól. De azért tisztában vagyok magammal, hogy az első számokkal járt erős hatást a merőben új hangnak is be kell tudni. A vérszemet kapott ellenzék éleclapjai egyszerre csak azon vették észre magukat, hogy: ni ni! — vissza

is lőnek ám amonnan, még pedig új szerkesztésű gyorspuskával, süvítő hegyes löveggel a hajdani fustély lomha golyóbisa ellen! Ha azonban összevetem a régibb folyamatokat az újabbakkal: csak azt látom, hogy de bizony sokat tanult a legényke. S nem szabad szem elől téveszteni azt sem, hogy kötetekkel csak számokat hasonlítani egybe, s így még a »B. Miskának« is egy kötetet több elmességet foglalhat magában a »B. J.« egy számánál.

Aesthetikai fölolvadásainak első sorozatában *Greguss* Agost panaszosan említi, mért hogy az egy »Kakas Mártonon« s »Kipfelhauseren« kívül nincsenek alakjai a magyar humorisztikus lapoknak? S még ez a Kipfelhauser is abban a sarkalatos fogyatkozásban leledzik, hogy magyarul tud jól s németül roszul. Azóta vagy harmincz darabbal állott elő a »B. J.« s nekem misem szolgálhat kedvesebb elégtételekre mint az, hogy a közönség előtt való életet folytatnak azok, szólamuk járatosná lett, s hosszas leírásokat s fogalmakat fődöz egy-egy név, vagy ennek a refraines szava járása. A »nemzeti színjáték« (ferbli), a »vízi« komiszárius, a szózatos »csöndes« stb. a Mokány Berci révén terjedt országgá. A »m. k. ész, eráll és tapéntatnak«, s annak a »röndnek akinek lönyyi muszáj« nagy a keleti. S alig van a hétnek oly eseménye, amely a »B. J.« egyik-másik alakjának meggyéjéhez ne tartoznék. A feléjük fordult kedvezés is különféleképp oszlik meg. Tudok művelt férfit, aki csak akkor élvezi igazában a számot, ha abban *Titán Laczi* szónokol, míg egy másíknak *Seiffensteiner* vagy *Kotlík Zirza* nélkül nincs »B. J.« S mélyen meg vagyok lepetve, észre vévén, az én kicsi *Sanyaró Vendelem* hogy felkapott egyszerre! Pedig bizony nagyon sanyaruan kezdte.

Nem mulik el hét, hogy hosszasb kimaradásáért ne reklamálná egyik-másik olvasó *Czirok Alfonz* szalon betyárt, *Czenczi* nénit, *Tinikét*, a *Juczi szobalányt*, *Vigyázó Laczit*, *Cziczeszbeiszert*, vagy *Veörösshegyit*. (Az igazság kedvéért tartozom annak a főlemlítésével, hogy a kegyes jóltevő első levelét — miután már egy évig terjesztette föl neki alázatos jelentéseit *Tolyáss D.* — végre megírta *Fuchs Lajos* barátom, a »Magyarfrancia« vezértitkárja, a legelmébb emberek egyike, de aki, mint előkelő hivatala is bizonyítja. hál' istennek »nincs rá szorulva.«)

— Hja, mondá nékem a multkor egy ur, a »B. J.« szerencséje az ő alakjai!

— Nem szerencse az, felelém, de érdem.

Helyben is hagyta.

Aki majdan e korszak történetét fogja megírni, nem lehet el ez élczlap nélkül, a melyben annak mulatságos kritikáját fogja megtalálni. Ha torzítva is, mint a homoru vagy domboru tükörből a benne levő kép, de a való vonások tulhajtásával verődik vissza lapjairól az igazság. Mert a tulhajtás csak tulhajtás, de nem hamisítás.

Nem válhatok meg vázlatos soraimtól, míg föl nem jegyzem e lap évkönyveiből, hogy a »B. J.« első korrektora, aki az első sajtóhibákat gyomlálgatta ki belőle, senki se más, mint a kiváló magyar költő *Kiss József*. Volt ő

Kiss József.

már akkor is jeles poéta. »Simon Juditját« már akkor olvastam, de sűrű köd borította még az ő nevét. Imadom egén. S hogy rövid bár, de kimerítő legyen, itt mondok köszönetet *Tóth Bélának* is, aki régebben, még mint egészen fiatal író, viselte egy nyáron át a »B. J.« gondját. Hogy épen a *Tóth Kálmán*, a »B. Miska« szerkesztője fának jutott a kegyetlen *Borsszem Jankót* megsegíteni!

— Ej mondá keserűn egy este szegény Kálmán, a szubvencziós mesére példázva: könnyű a B. Jankónak, akinek van gyámoltója.

Tóth Béla.

شوقی حقیقتی سبب ترویجی
وجودم تفراتی بلشی اقدم
حضرتی

Vagyis: székelti hirtelen szabali teltijes
vüdsudum tafrikaisilasi efenia harvellen
is est. Kóss, így taitimstura, s tóssimil
fenne, fenezalimati urem.

— Persze nehéz a B. Miskának, adtam vissza a szót, aki meg olyan gyámoltalan.

Homicskó A.

A »kommenciós« művészekon kívül : mint benevolus írói, benevolus rajzolói is vannak e lapnak: *Faragó József*, ki ez idő szerint egy szép művészi jövőnek megy eléje Münchenben: *Kempner Miklós*, derék ujságíró társam, és *Homicskó Athanáz*, testvérem a »fenséges édes anyában«, lévén ő is orvos — csak hogy én már nem élek vissza, ő még nem él vissza a tudományával, mert őt még nem szabadították rá az emberiségre.

A kit e kemény, albai kegyetlenségű vonások ábrázolnak, az *Vérei József*, kemény és kegyetlen igazga-

Vérei József.

tója az »Athenaeumnak«, aki hidegen mosolyog a legszébb képeszmének is, ha tul van a negyedfél columnán, s aki fanyaran nézi a legragyogóbb elmésséget, ha miatta kiszorulnak a dr. Brandt csodatevő svájci pilulái. Álljon itt elrettentés okáért ez a vérengző zsarnok.

S akit e puha, jóságos vonások ábrázolnak: az az én *Baura Antal* barátom, a »B. J.« főszerkesztője lapom fennállásának csaknem elejétől kezdve. De ő is keserű tud lenni, amikor ott áll a gyerekeivel a tele szekrények előtt s nincs kézirat. Ilyenkor nem tanácsos a közelében lenni.

Baura Antal.

Befejezésül még a következőket sorolom fel, akik sürűbben ritkábban, hol teljes dolgozatokkal, hol becses anyaggal járultak e lap értékének növeléséhez. Ezek: *Arany János*, *Szász K.*, *Falk M.*, *Greguss Ag.*, *Arany László*, *Höke L.*, dr. *Wolff V.*, *Ráspoly* (dr. *Barna Ign.*), *Beöthy Zsolt*, *Földy Géza*, *Sirály* (Kosztka t. sz. eln.), *Csete L.*, dr. *Neumann S.* (Blau Kóbi), *Siposs Soma* (Prsok György s az Están arczképes névalírás szerzője), *Vérsi József*, dr. *Aradi Ant.*, *Márkus József*, *Adorján Sándor*, *Keszler József*, *Berger M.*, *Reviczky Gyula*, *Weisz Armin* és *Henrik*, *Alter*, dr. *Karádi B.*, *Igmándy M.*, *Gabányi Árp.* (Dicsőffy Lóránd), *Rei-Niger*, dr. *Sugár*, dr. *Egerland*, *Dobocsányi Gy.*, *R. E. (?) Sinapis*, *Székely M.*, *Fehér*, *Kurvány Domokos* (Zomborácza Panta), stb.

Magától értetődik, hogy ez a névsor nem tarthat számat a tökéletességre.

* * *

Ezer hét egy lányka életében: tavasz. Ezer hét egy lap életében: tisztos kor.

Az első seriesnek szerencsésen a végére jutottam. Kétes, meg lesz-e adva nekem, hogy még tizenkilenc éven át vezessem e lapot. De forduljon bármiképen: megnyugvásom az, hogy neveltem örökösöket.

A szerkesztő halandó, de a műve élni fog.

Irtam Budapestben, 1887. április 4.

CSICSERI BORS.

HIRDETÉSEK.

A LEGJOBB
CZIGARETTA-PAPÍR
A valódi
LE HOUBLON
francia gyártmány.
Cawley és Henry-től Párisban.
Utánzásoktól mindenki óvatik. 15

EZEN PAPIROS Dr. POHL J. J., Dr. LUDWIG E., Dr. LIPPMANN E. urak,
a bécsi egyetem vegytan tanárai által a legmelegebben ajánlatik, még pedig kitűnő volta, s határozottan tökéletes tisztaságánál fogva, s mert ehez az egészségre nézve káros befolyással bírt semminemű anyag nincs vegyítve.

„Margit“
gyógyviz.
(MAGYAR SELTERS.)

Hazai és külföldi orvosi tekintélyek. Seltersi-Gleichenbergi vizek helyett legjobb eredménnyel alkalmazzák; **tüdő-, gége- és a gyomor** hurutos bántalmainál, továbbá praeservatív-gyógyszernek bizonyult legkisebb Trieszt-Fiume és hazánkban a **kolera** megbetegedés ellen.

Borral használva kiterjedt kedveltségben örvend.
Kizárólagos főraktár

ÉDESKUTY L.,
m. kir. és szerb kir. udv. ásványviz-szállítónál, Budapest.
Ugyisint kapható minden gyógyszerárban, fűszerkereskedésben és vendéglőkben. 48